

S Z E M L E

Kárpáti Kamil

MINIATÚRAFESTŐ

Két tenyérszár, féltenyérszár,
száj az égnek beleférni,
száj az égben ott repülni,
pedig az ég épp csak tűnyi.

Nem ahogy a fű csak fűnyi,
a hegy meg hegynyel s mind csak tűri –
ki tudná magát átrepülni?
Tű fokába beleülni,

űrt hallgatni, hegedülni,
a tű fokán átpendülni,
a Tű Fokán Tűt megkerülni,
csillagnyájban elvegyülni,

bolyongani, bolygó lenni,
ibolyát szedni, ahol semmi,
a Semmi tág szemébe lesni:
„ó, te árva”, kézbe venni,

fodros fehér álmot venni
s ha seprűs szempilláit ejti,
a Végtelent pólyába tenni –
megfesteni, vele telni.

(Árgus, 2005/1–2.)

KÁRPÁTI KAMIL 1929-BEN SZÜLETETT PESTERZSÉBETEN. VERSET PRÓZÁT ÉS ESSZÉT IS
ÍR. JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.